

Dromen, hart-ervaringen en angst.

Vroeger droomde ik veel, en ik herinnerde me smorgens vaak de dromen, en schreef ze op, boekjes vol. Maar in 2013 kon ik voor het eerst in mijn hart, en dat was zo bijzonder zo echt, echter dan de wereld om me heen. Sinds die tijd droom ik nog maar zelden. Ik kan met alle vragen en dingen die me bezighouden naar mijn hart en ga dan in gesprek met mijn engelen of met een gids of met de ziel van iemand die een huis heeft in mijn hart (iedereen die ik ooit in mijn hart heb gesloten heeft er een huis, die huizen variëren van kleine hutjes, tot grote prachtige Manoirs, het hangt af van de ontwikkeling van je ziel hoe groot en mooi je huis is, sommigen die in de buitenwereld een prachtig huis bezitten, hebben in mijn hart een blokhutje) Alles is er veel mooier dan de buitenwereld, de natuur is mooier, de kleuren zijn feller dieper intenser. Ook zijn mijn overleden poezen er, een is mijn gids in dierenzaken (bij het opsporen van weggelopen dieren of als een dier ziek is of er is iets mis, brengt deze poes me naar het dier en kan ik met het dier spreken, dan vertelt het wat er aan de hand is en dan kunnen we het oplossen, het klopt meestal wat ze me vertellen)

Mijn hart

Alles veranderde steeds in mijn hart, er kwam steeds meer bij, ofwel ik mocht steeds meer zien. De entree was eerst een simpel hekje, waardoor ik het bos inliep waar mijn huis staat. Nu is het een hal met een mooie marmeren vloer en sinds enkele maanden is er in het midden een vijfpuntige ster. Ik kom er via een brede marmeren trap met uitgesleten treden, vijf treden naar beneden en dan sta ik in mijn hal. Daar was in het begin alleen de toegang naar het park waar mijn huis staat. Langzamerhand na enkele jaren mediteren, kwamen er deuren bij in deze hal, een naar de binnenwereld waar de Arcturians ook zijn, een naar het heelal, waar ik uit kan springen en reizen naar andere planeten. (Vond ik de eerste keer heel eng, maar mijn engel hielp me om mijn zilveren koord vast te maken en toen durfde ik. Het was fascinerend. Verder een deur naar een tropisch regenwoud waar alleen dieren zijn, maar dan alleen wilde en wat wij gevaarlijke dieren noemen, krokodillen, slangen, (allerlei soorten) leeuwen, panters, tijgers, giftige spinnen etc. een gezellige boel dus 😊).

Dieren en angst

Die deuren verschenen plots (ik ga mijn hart binnen als ik mediteer) en de eerste keren keek ik er alleen naar en durfde er niet binnen te gaan. Ik ging toen alleen naar mijn park met mijn huis. Maar na een paar keer besloot ik toch een voor een de deuren te openen en naar binnen te gaan.

Toen dat de eerste keer gebeurde in het tropisch regenwoud, liep ik vol vertrouwen op blote voeten over een vochtig pad door het woud. Aan een kant hoge bomen en struiken en vreemde grassen en planten, en een luid gekrijs van vogels. Aan de andere kant stroomde een rivier, heel traag door de bossen en daar dreven krokodillen in. Ik keek ernaar en voelde geen angst. Ik dacht heel luchtig O, het is toch in mijn hart er kan me niets gebeuren. En ik stond vlak bij een krokodil en durfde hem bijna aan te raken, nu kon ik hem eens goed bekijken. Wow wat een lijf vol harde schildachtige schubben en een krachtige zware staart, en dan die bek met tanden. Er gebeurde niets, precies zoals ik verwachtte, dus vrolijk liep ik verder, daar sloop een panter die me wel aandachtig bekeek maar gewoon doorliep. Logisch dacht ik, hier gebeurt niets. Nadat ik zo wat van deze 'leuke' dieren had gezien vaak op armlengte afstand, hing er aan een zware boomtak vlak voor me op het pad, waar ik langs moest een slang, een grote dikke meterslange slang. Een boa constrictor.

De les van angst

Ik schrok een heel klein beetje want het is toch echt een enorm dier en we hebben geleerd bang te zijn voor slangen. Maar ik liep door en hij begon tegen me te praten, hallo hoe is het? Goed zei ik, hang je hier vaker, ja zei hij. En ik wilde doorlopen, toen blies hij en ik stopte. Ik ben niet bang zei ik, hier kan me toch niets gebeuren. Het is in mijn hart dus alles is veilig, jullie zijn hier niet gevaarlijk. Haha lachte de slang, dat dacht je maar, we zijn hier net zo gevaarlijk als in de buitenwereld. O zei ik, ik dacht..... het heeft allemaal met angst te maken zei de slang. Jij loopt hier en je bent niet bang, en dus doet geen enkel dier jouw kwaad. Alleen als je bang bent doen ze je iets. Dus jij zou mij ook iets kunnen doen als ik bang word? Jazeker zei hij en keek me met glinsterende ogen aan. Poeh, dat was nogal wat. Maar eigenlijk wist ik dit al, hier had ik al eerder een droom over gehad. Waarin alles waar ik bang voor was gebeurde, en zodra ik stopte met bang zijn werd alles weer harmonieus. Hmm zei ik, deze les kreeg ik al eerder. Nou je hebt hem goed begrepen, zei de slang. Daarna nam ik afscheid en keerde terug naar mijn hart huis.

Enkele weken later mediteerde ik weer, ging mijn hart binnen en besloot het regenwoud nog eens te bezoeken. Ik ging mijn hart binnen en besloot vrij snel naar de dieren te gaan. Het was er benauwd warm en vochtig, het leek de zweethut wel die we een tijdje ervoor hadden gedaan. Zweet stroomde al snel over mijn lichaam. Ik liep heel rustig en keek goed rond. Ik voelde geen angst. Buiten was er veel angst. Voelbare angst, mensen die deze periode ervoeren als dreigend, voor het virus of voor de plannen van de overheid. Ik voelde me heel rustig en zonder angst. Vol vertrouwen in onze kracht als ziel. Ik liep op blote voeten en zag nog net

een dikke tarantula onder een blad wegkruipen. Hij bleef wel naar mij gluren zag ik, vroeger zou ik daar van zijn weggerend. Nu bleef ik ook kijken, en ik sprak hem toe. Geen zorg ik doe je niets en ik ben ook niet bang. Hij bleef zitten en zei niets. Dan zag ik de krokodillen drijven vlak naast me in het groenige water. Hun ogen net boven het wateroppervlak, eentje probeerde dicht bij me te komen. He jongen, hoe is het met jou, vroeg ik hem, hij tilde zijn kop uit het water en bromde: goed. Ik bekeek hem eens wat nauwkeuriger, ik voelde weliswaar geen angst maar het is ook niet direct een dier waar je meteen verliefd op wordt zoals op een klein hondje. Echt knap is hij niet, dus ik liep verder. Even later zag ik de boa constrictor weer hangen aan de boomtak. Intussen zag ik ook een tijger vlakbij lopen en wat grote roofvogels. Een andere giftige slang kronkelde over het pad. Ik stopte bij de hangende slang. Hij keek me aan, hoe is het?

Creëren met wat je in je hebt

Goed zei ik, ik heb de boodschap nu helemaal begrepen denk ik. Als je angst hebt creëer je daarmee waar je bang voor bent, want alles is energie en wij creëren met onze gedachten/gevoelens en onze woorden en onze daden. Ja dat klopt zei de slang. Mooi dat je het begrijpt. Maar vroeg ik: hoe zit het dan als je je toch op de hoogte stelt van wat er gaande is in de wereld? Creëer je dan ook dat waar je naar kijkt en luistert? Hij laat zijn kop wat verder zakken en zegt: Dat ligt eraan hoe je kijkt en luistert. Als je het puur als informatie opneemt en er geen gevoelens of negatieve gedachten over hebt en naar buiten brengt gebeurt er niets. Pas als je oordeelt en er een gevoel op plakt ga je er energie aan geven en dan creëer je dat waar je die energie aan geeft. Je op de hoogte stellen is nodig als je dat aankunt. Overigens oordelen is ook creëren, dus oordeel niet over mensen die anders doen dan jij. Dat weet ik ook al, zei ik. Maar soms, gebeurt het toch. Hmmm ja dat bedoel ik zei hij ... soms. Maar inderdaad jij begrijpt het wel. En ben je nog weleens bang? Nee eigenlijk nooit, ik ben nieuwsgierig, benieuwd, gefascineerd door alles wat er gebeurt maar bang, nee totaal niet.

Ontwakende Wijsheid

Heb jij ook een naam vraag ik aan de slang. Jazeker zegt hij, ik heet 'Ontwakende Wijsheid' ik kijk hem verbaasd aan, wat een bijzonder naam, maar waarom zo'n naam. Hij lacht. Alle mensen die een Ontwakende Wijsheid hebben ontmoeten mij ergens op hun pad. Die ontmoeting is een soort test. Plots moet ik aan Maria Magdalena denken en de onderzoeken die ik al lange tijd deed en nu weer doe. Heeft dat ook met de Kundalini te maken vraag ik hem. Ja absoluut, als de Kundalini, je innerlijke 'slang', opstaat is de wijsheid aan het ontwaken. Dan kun je als mens 'het grotere plaatje' van alles beginnen te zien. Dan stap je voorzichtig uit de duale

wereld, dan ervaar je de Eenheid. Dat is het begin van de echte ontwaking van elke ziel. En dan verliest angst zijn greep op je. Hmm ja ik ben niet bang meer, dat klopt.

De test

Oké zegt hij zullen we dat even uitproberen en hij glijdt van de tak af en wikkelt zich om mij heen, even gaat er toch iets van een versnelde hartenklop door me heen, en hij voelt het en lacht, maar dan laat ik los en vertrouw. Je voelt koud aan zeg ik, ja daarom is het zo fijn om me rond een warm lijf te wikkelen. Hij omwikkelt me helemaal en legt uiteindelijk zijn kop op mijn schouder en laat zijn lange tongetje wat rondzwieren. Dan drukt hij even zachtjes alles samen. Wow ik voel zijn enorme kracht en weet dat hij me moeiteloos kan dooddrukken. Ik kijk in zijn ogen. En hij kijkt rustig terug. Goed zo zegt hij dan. En glijdt dan voorzichtig weer van mijn lichaam af. Dank je wel voor deze ontmoeting zeg ik en tot de volgende keer, o ja en ik vind je naam prachtig... hij hangt alweer aan de tak en beweegt zijn staart ten afscheid.

Ik ga terug naar de hal en uit mijn hart. Dat was weer een gedenkwaardige ervaring.

Tanni Koens juli 2020